

- 2) Artikel 110, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 skal fortolkes således, at den såkaldte reparationsbestemmelse, der er fastsat heri, stiller som betingelse for udelukkelse fra beskyttelse som EF-design af et design, som udgør en del af et sammensat produkt, der bruges med det formål at give mulighed for at reparere dette sammensatte produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende, at reservedelen har et udseende, der visuelt er identisk med udseendet for den del, der oprindeligt var inkorporeret i det sammensatte produkt, da dette blev bragt i omsætning.
- 3) Artikel 110, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 skal fortolkes således, at producenten eller sælgeren af en del af et sammensat produkt, for at kunne påberåbe sig den såkaldte reparationsbestemmelse, der er fastsat heri, er underlagt en forpligtelse til at udvise omhu med hensyn til senere brugeres overholdelse af de betingelser for brug, der er fastsat i den nævnte bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. december 2017 — Sabine Simma Federspiel mod Provincia autonoma di Bolzano og Equitalia Nord SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Bolzano — Italien)

(Sag C-419/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed og fri bevægelighed for arbejdstagere — artikel 45 TEUF og 49 TEUF — gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for læger — direktiv 75/363/EØF og 93/16/EØF — aflønning af speciallæger under uddannelse)

(2018/C 072/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bolzano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sabine Simma Federspiel

Sagsøgte: Provincia autonoma di Bolzano og Equitalia Nord SpA

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 75/363/EØF af 16. juni 1975 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge, som ændret ved Rådets direktiv 82/76/EØF af 26. januar 1982, og artikel 24, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 93/16/EØF af 5. april 1993 om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken udbetaling af det nationale stipendium til finansiering af en uddannelse, der udbydes i en anden medlemsstat, og som fører til erhvervelsen af et kvalifikationsbevis for speciallæger, er underlagt den betingelse, at den læge, som modtager stipendiet, praktiserer i den førstnævnte medlemsstat i fem år inden for en periode på ti år, efter speciallægeuddannelsen er fuldført, og, hvis denne betingelse ikke er opfyldt, tilbagebetaler op til 70 % af det oppebårne stipendium med tillæg af renter.
- 2) Artikel 45 TEUF og 49 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken udbetaling af det nationale stipendium til finansiering af en uddannelse, der udbydes i en anden medlemsstat, og som fører til erhvervelsen af et kvalifikationsbevis for speciallæger, er underlagt den betingelse, at den læge, som modtager stipendiet, praktiserer i den førstnævnte medlemsstat i fem år inden for en periode på ti år, efter speciallægeuddannelsen er fuldført, og, hvis denne betingelse ikke er opfyldt, tilbagebetaler op til 70 % af det oppebårne stipendium med tillæg af renter, medmindre de ved denne lovgivning fastsatte foranstaltninger ikke reelt bidrager til varetagelsen af formålene om at beskytte den offentlige sundhed og sikrer, at den økonomiske ligevægt af den sociale sikringsordning opretholdes, og går videre end, hvad der nødvendigt i denne forbindelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at bedømme.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.